DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX. ZATURDAG, den 13den JANUARY 1821. N. 2.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

REGLEMENT

TER

Bepaling der Emolumenten en Legassen, welke op het Eiland Curaçao mogen geporderd en genoten worden.

(VERVOLG VAN ONZE LAATSTE.)

Ter Gouvernements Secretary.

De Gouvernements Secretarie.

Voor het inklaren van elk vaartuig Ps. 0 6
„ het uitklaren van een driemast schip met manifest „ 2 5
„ „ van eene brik met de „ 2 3
„ „ andere vaartuigen met de ieder „ 1 7
„ „ alle vaartuigen zonder dito ieder „ 0 6
„ paspoorten: voor ieder persoon „ 1 4
Doch vreemdelingen zynde, den dubbel.
„ appointement op een rekwest „ 2 4
„ idem wegens het aanvaarden van [illegible] „ 1 0
„ permit om Vendu te mogen houden „ 1 0
„ idem om zand of steenen op het Rif of andere publieke plaatsen te mogen halen „ 0 4
„ een permit om te trouwen op het Gouvernements Huis of in de Kerk „ 2 0
„ Te Huis „ 8 0
„ „ „ om provisie te landen „ 1 0
„ „ „ te rooyen „ 1 0
„ eene attestatie de vita of morte „ 2 4
„ certifikaten aan schippers die [illegible] „ 2 0
Doch grooter dan een vel, ieder vel meer „ 2 0
„ certifikaten aan droogegoederen [illegible] Nederlandsche vaartuigen, maar [illegible] vermeld wordende, ieder „ 1 4
„ een zeebrief „ 5 0
„ een landloopers pas, om te mogen [illegible] uitzeilen voor drie maanden „ 0 8
Dezelve zyn vry van alle andere legassen.
„ een pas aan goletten of barken die op de visschery varen, voor 3 maanden „ 2 4
[illegible] totdat [illegible] van het eene of andere „ 1 4
„ certifikaat „ 0 6
„ kopy of extracten van stukken [illegible] grootte als vel per bladz. ieder [illegible] 18 regels „ 0 2
„ eene [illegible] „ 2 0
„ [illegible] legalisatie „ 2 0
„ vergunning of [illegible] gelyke „ 2 0
„ een burgerbrief „ 2 0
„ een pas aan een schipper die in de plaats van [illegible] brief [illegible] schipper, het [illegible] „ 2 4
„ het expedieren van kopyen van een [illegible] des ladings van een uit Nederland aangekomen schip [illegible] „ 7 4

De Klerk die met het Postwezen belast is.

Voor elken van buitenlands aangebragten brief Ps. 0 4

De Secretaris van den Raad van Civile en Crimineele Justitie.

Voor een certifikaat Ps. 5 0
„ eene [illegible] citatie „ 1 0
Behalve nog voor den tamboer „ 0 4
„ [illegible] „ 2 0
„ „ acte uit de rol „ 1 0
„ [illegible] conditie voor het volle collegie „ 4 0
„ appel voor het hoog nationaal geregtshof „ 12 0
„ een advertissement by publikatie van wege geregtsdienaren „ 5 0
En voor den tamboer nog „ 0 4
„ eene kopy rekwest of dergelyk met het daarop gevolgd besluit van den Raad, eerste vel Ps. 2 4
En voor iedere bladz. meer houdende 18 regels „ 0 2
Voor eene kopy of een extract van documenten, iedere bladz. van niet minder dan 18 regels „ 0 2
Een aandeel in de som van Ps. 24 welke betaald wordt, wanneer de Raad op verzoek van iemand extra ordinair vergadert, te verdeelen onder president en leden die present zyn, en den secretaris.
„ vacatie by verhooren en dergelyke, in zaken van in regten beschuldigde personen, dewelke in de kosten worden gecondemneerd en tot de voldoening dier kosten in staat zyn, telkens „ 4 0
Vyf per cent commissie van alle [illegible] van [illegible] die ter Secretary gedeponeerd worden.
het opslaan van een boek „ 0 4
vacatie in commissie: zoo veel als hierin nader by vacatien in het algemeen zal worden uitgedrukt.
vacatie buiten commissie, per dag of minder.
In de Willemstad „ 4 0
Aan de Overzyde zoo ver als Carthagena en Wacau, op Scharlo en op Pietermaay tot aan den opgang van den berg Altena en het hofje van Vianen „ 8 0
Buiten [illegible] „ 12 0
Verder nog, volgens den afstand, namelyk, van Ps. 20 tot Ps. 30 in de oost en middel divisie, en van Ps. 30 tot Ps. 50 in de west-divisie.
Alle acten, hierin niet genoemd zynde, ieder „ 4 0
Alle acten hierin genoemd zynde of niet, wanneer dezelve grooter zyn dan een vel papier, als dan per bladz. van 18 regels „ 0 2

De Hoofd Ontvanger.

Voor het inklaren van elk vaartuig Ps. 0 6
„ uitklaren van een drie mast schip met manifest „ 2 5
„ „ van eene brik met dito „ 2 3
„ „ van eene golet, bark of [illegible] ieder vaartuig met dito „ 1 7
„ „ van vaartuigen zonder dito ieder „ 0 6
„ een permit om te [illegible] of iedere [illegible] het teekenen van een door den Gouverneur verleend paspoort aan een persoon „ 0 4
Doch aan meerdere personen, als dan voor ieder persoon meer nog „ 0 2

De Accyns en Roymeester en Ontvanger van de Haven en Plakaat-Gelden.

Voor het inklaren van elk vaartuig Ps. 0 6
„ uitklaren van elk vaartuig „ 0 6
„ een permit tot het lossen of laden van drank „ 0 6
„ „ pylooten van een pyp of oxhoofd [illegible] kleiner of minder „ 0 2

De Commies der Manifesten.

Voor het opmaken der manifesten van de naar een der havens van Nederland vertrekkende schepen Ps. 10 0
„ eene kopy of een extract daarvan, welke de belanghebbenden mogten begeeren, [illegible] [illegible] verpligt is te leveren, en by andere gouvernements orders alreede gehouden is, of nog zal gehouden zyn aan het gouvernement te bezorgen „ 5 0
„ ieder stel cognossementen bestaande in vier stukken „ 0 2

De Vendu Meester.

Voor een advertissement ter verkooping van plantagien, huizen, vaartuigen en slaven, &c. Ps. 5 0
„ van een slaaf „ 2 4
„ van provisien, droge goederen, huisraad &c. „ 1 0
„ van plantagien en goederen, den vendumeester [illegible] en [illegible] wordt „ 5 0
„ van vendu's die uitgesteld of gecontinueerd worden „ 0 4
„ vacatie als de vendu afgezegd wordt „ 1 0
„ een extract uit het vendu boek „ 1 0
„ grooter dan een vel, per vel „ 1 0
„ het opslaan en nazien in de vendu boeken voor ieder jaar „ 0 4
„ het omroepen in de stad, aan de Overzyde, Pietermaay en op Scharlo, eene op iedere voormelde plaats „ 0 4
„ vacatie om de vendu aan de Overzyde, Pietermaay, Scharlo en op eene [illegible] te houden „ 5 0

(*Het vervolg hierna.*)

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal dezer en onderhoorige Eilanden dagelyks klagten ontvangende over dat zich sommigen niet ontzien om op pretext van uitstaande schuld, de bakken met koopwaren op last van andere eigenaars door slavinnen of vrye lieden langs de deuren ter verkoop wordende aangeboden, de verkoopsters aftenemen, om zich daarmede zelve te voldoen, of wel met zodanige verkoopsters accordeeren, strekkende tot nadeel der eigenaars dier koopmanschappen en in zich behelzende eene schandelyke ab[illegible], die met [illegible] onvereenbaar is, waarschuwt [illegible] voor 't vervolg om zich [illegible] schuldig te maken; zullende by [illegible] Raad Fiscaal alle dergelyke handelingen worden [illegible] voor [illegible] en [illegible] [illegible] [illegible] Waren of Koopmanschappen aan den wettigen eigenaar worden [illegible], zonder eenige restitutie aan [illegible] van de verkoopster; alles onverminderd adne arbitrale correctie [illegible] bevind van zaken.

[illegible] Fiscaal den [illegible] December 1820.

De Raad Fiscaal voornoemd,

J. L. ELSEVIER.

Fiscaals Kantoor, den [illegible] Jan. 1821.

DE ondergeteekende als Taxeur door den Wel-Edelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, maakt by deze alle Broodbakkers bekend gevende, en ordonneerende, dat de [illegible] over deze en volgende week [illegible] houden als:

De Fransche Broden 16 [illegible]

De Ronde Broden 17 [illegible]

Op poene als by publikatie [illegible]

Per order van den [illegible]

SALOMON [illegible]

Den [illegible] December 1820.

MET toestemming van Zyne Excellentie den Gouverneur, [illegible] onderwys in de Kleine Zeestraat Kerdt te [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in onderwys te ontvangen [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] LOUDE.

[illegible]

[illegible]

LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española,

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JANUARY.

5.	golet	Drie Zusters, Peron,	Jaquemel
8.	——	Dorothea, Nicolaas,	Maracaybo
	——	Anna, Bolwig,	Hayti
10.	——	Brunette, Diedenhoven,	Maracaybo
11.	——	Venus, Pieters,	Santa Martha
12.	——	Abeja, Mendez,	La Guayra
	bark	Mercurius, Walter,	St. Thomas

UITGEKLAARD—JANUARY.

5	bark	Helena, Eltino,	Spaansche kust
9.	golet	Cornelia, Müller	St. Thomas en Suriname
11.	——	Mercurius, Domingo,	St. Thomas
	——	Carolina, Hanzen,	ditto
	——	Abigail, Wagenaar,	New York

Vier mannen waren, zoo als uit hunne verklaring blykt, veroordeelt om op het eiland Margarita dood geschoten te worden, wyl zy getracht hadden om over te gaan van de Patriotten tot het Spaansche leger, zy vonden middel om eenigen tyd geleden aldaar uit het gevangenhuis te breken, en dat eiland in eene opene boot te verlaten, welke zy op de werf vonden. In hunne vaart naar beneden winds, liepen zy op strand op Aves, en van hare mast en banken maakten zy een vlot, met welke zy in zee liepen, doch naauwelyks hadden zy Aves verlaten, of het vlot keerde om, en zy verloren alles, maar geraakten weder aan wal. Met de grootste inspanningen sleepten zy vervolgens de boot over een rif, en lieten dezelve weder in zee, den volgenden dag landden zy op de zuid oost punt van Bonaire, van waar zy tot aan het fort kwamen; op gisteren werden zy hier aangebragt door de schooner Dorothea.— De boot in welke zy Margaritha verlieten, werd ook door de Dorothea mede gesleept, en de personen zelven, schynen in eenen staat van behoeftigheid te zyn.

St. Thomas tydingen van den 5den dezer, werden ons ter hand gesteld door de bark Mercurius, maar zy behelsen geen later nieuws van Europa, dan wy in onze laatste bekend maakten. Byzondere brieven, niet te min, door den zelfden weg bevestigen ten volle het berigt, dat de koningin van Engeland gezegenpraald heeft over hare tegenparty. Het volgende is een uittreksel van een derzelve gedagteekend St. Thomas den 6den dezer:

"Een vaartuig kwam alhier op gisteren van Liverpool aan, doch dezelve had een' langen overtogt, en bragt geene brieven of tydingen, uitgenomen dat de bill tegen de koningin verwezen was tot eene tweede lezing; de ministers hadden eene meerderheid van omtrent 20 à 30 tot het doorgaan der bill, doch zy meenden het niet raadzaam om het verder te brengen, daar de oppositie zoo groot was. De derde lezing werd daarom uitgesteld tot zes maanden na dien dag, hetwelk eene geschikte wyze is, om van de gansche zaak af te raken."

Op den 9den November ll. is te Suriname overleden de Weledele Gestrenge Heer Mr. P. J. Changuion, eertyds Gouverneur van dit eiland en onderhoorige districten.

Mevrouw Schuurman staande op hare terug reize naar Suriname, wenscht aan de Curaçaosche goede vrienden en vriendinnen, Gods beste zegeningen.

UIT DE HAARLEMSCHE COURANTEN.

Napels den 18den Oct.—De aangelegenheden met betrekking tot Palermo schynen haar volledig beslag nog niet te hebben bekomen. De generaal Pepe heeft in zyne conventie met den prins de Paterno, welke aan het hoofd der Palermitaansche insurgenten stond, op den voorgrond gesteld, dat door de meerderheid der Sicilianen zoude worden bepaald, of het eiland onafhankelyk zoude zyn van het overig gedeelte des ryks, dan of hetzelve aan eene en dezelfde constitutionele overheid onderworpen zoude blyven. Het parlement heeft intusschen den grondregel aangenomen, dat het eiland Sicilie een integrerend deel van het geheele ryk zal uitmaken, en heeft alzoo zwarigheid gevonden in deze conventie en zulks de uitvoerende magt aangekondigd. Den 15den heeft de algemeene stedehouder daarop een besluit genomen, waarby de genoemde conventie (welke den 5den aan boord van een Engelsche kotter is geteekend) als nietig en van onwaarde wordt verklaard; en den generaal Coletta benoemd, om den generaal Pepe te vervangen. Men verzekert, dat genoemde generaal nog eene versterking van 6000 man naar Sicilie moet overbrengen. Men heeft in het parlement voorgesteld, om den generaal Coletta nog twee commissarissen, ter regeling van zyn gedrag, toe te voegen.

De constitutionele troepen hebben intusschen de voornaamste forten en vaste punten van Palermo in bezit, en de generaal Pepe meldt van daar van den 9den, dat het by voort during rustig bleef.

Den 20sten Oct.—De motie, om den generaal Coletta, welke in Sicilie het opperbevel over de constitutionele troepen gaat op zich nemen, twee kommissarissen toe te voegen, is verworpen. Den 29sten heeft het parlement eene vergadering in geheim commité gehouden. Verscheidene byzondere personen hebben zich aangeboden, om op hunne eigene kosten, manschappen te wapenen. By eene petitie heeft men zich beklaagd, dat de bisschop Tomassi tweedragt in zyn bisdom stookt en de menigte wantrouwen tegen de thans bestaande orde van zaken poogt in te boezemen. De ministers van Rusland en Denemarken wonen van tyd tot tyd de vergadering van het parlement by.

Dezer dagen zyn van Maltha ter dezer reede verschenen het Engelsch linieschip Rochefort, de vlag voerende van den admiraal Moore, met nog drie fregatten en twee korvetten. De komst van deze vry aanzienlyke scheepsmagt heeft aanleiding gegeven tot verschillende geruchten. De minister van buitenlandsche zaken heeft van de Engelsche legatie ophelderingen deswegens verzocht en zeer voldoende inlichtingen bekomen, als zynde de vereeniging dezer schepen alleen aan toeval te wyten en zullende de admiraal verscheidene doen vertrekken, zoo dra de wind dit zal veroorlooven. Men heeft ook berigt ontvangen, dat een Fransch eskader in de Middelandsche Zee te wachten is. De berigten, welke men tot nog toe uit Weenen ontvangt, zyn van geenen gunstigen aard voor de aankleevers van de nieuwe orde van zaken.

Men zendt steeds troepen naar Sicilie. Volgens berigten uit Palermo van den 15den was de rust aldaar niet verder gestoord. Men ging voort met de inwoners te ontwapenen en men bragt dezen maatregel met veel gestrengheid ter uitvoer. Verscheidene opperhoofden der Insurgenten van Palermo, onder andere de bekende kloosterling Vaglica, zyn alhier aangekomen, 't welk in deze omstandigheden niet ongunstig is. De Napolitaansche soldaten, die by het uitbarsten van den opstand gevangen zyn genomen, komen almede terug. Welk eene uitwerking het besluit, waarby de geslotene conventie wordt vernietigd, in Palermo heeft gehad, is nog niet bekend; men vleit zich, dat de inwoners zich onbepaald zullen onderwerpen.

Den 24sten Oct.—Den 20sten ll. heeft men in Palermo het berigt ontvangen, dat de geslotene conventie door de Napolitaansche regering is vernietigd geworden. Den 21sten is het oorlogschip Capri herwaarts onder zeil gegaan en by het vertrek van dat vaartuig was het in genoemde stad nog volmaakt rustig. Men heeft de inwoners van Palermo met den meesten spoed ontwapend en de Capri heeft verscheidene vaartuigen, met de in beslag genomene wapenen en krygsbehoeften beladen, naar deze haven begeleid.

De Britsche ambassadeur heeft aan den minister van buitenlandsche zaken verklaard, dat de vermeerdering van de Engelsche zeemagt in de middelandsche zee alleen een maatregel van voorzorg was, om den Britschen handel voor allen overlast te beveiligen.

Madrid, 20sten Oct.—De vergadering der Cortes heeft dezer dagen een besluit genomen, waarby bepaald wordt, dat de gedeputeerden welke in 1814 het bekende adres teekenden en onder den naam van Persen bekend zyn, wegens deze handelwyze aan geene regterlyke vervolging zullen blootgesteld wezen. Het is opmerkelyk, dat die leden der vergadering, welke sedert 1814 het bitterst vervolgd zyn geworden en het meest hebben geleden, nu onder die gene behooren, welke de zachtste en gematigdste maatregelen aanraadden.

De nieuwe geldleening is door de Fransche bankiers Ardouin en Hubbard en J Lafitte aangenomen, ten bedrage van 15,000,000 piasters (de piaster gereekend op 5 fr. 40 cent), tegen 70 ten honderd. Van deze som zullen worden uitgegeven 150,000 obligatien, ieder van 100 piasters, rentende 5 pct., en losbaar in 24 jaren, by gelyke jaarlyksche trekkingen, en telke reize met eene premie van 2 pct. van de nominale waarde; welke aflossing 5 jaren na de sluiting der geldleeding zal beginnen. Elke obligatie zal voorzien worden van coupons en een prysbiljet.

Den 26sten Oct.—Men verzekert, dat eenige zeer voorname geestelyken waaronder zelfs de nuntius van den paus en de biechtvader des konings, aan Z. M. hebben overhandigd een zeer ernstig vertoog, waarin de dekreten van de vergadering der Cortes, betreffende de geestelyke aangelegenheden van Spanje en wel in zonderheid de afschaffing der Jesuiten en de kloosters, en de verklaring, dat de geestelyk goederen als nationaal eigendom zouden worden aangemerkt, ten hoogsten worden afgekeurd. Dit geschrift moet een diepen indruk op het gemoed des konings hebben gemaakt en Z. M. eenen geruimen tyd besluiteloos hebben gelaten, of hy zyne sanctie aan de genoemde dekreten zoude weigeren; dan ten laatsten hebben de bedenkingen van het ministerie de overhand behouden, welke betoogden, dat de geestelyke staat van al het noodige voorzien bleef, om op eenen deftigen voet te worden onderhouden; dat men op geene andere wyze kon voorzien in de behoeften van den staat en genoegzame middelen byeenbrengen, om 's ryks menigvuldige schulden te vereffenen, aan de aangegane verbintenissen getrouw te blyven, het krediet van Spanje buitenlands op eenen duurzamen voet te vestigen, en nieuwe bronnen van welvaart voor de natie te openen. De Cortes hebben de koninklyke sanctie in de avondzitting van den 23sten met het grootste genoegen vernomen, en den volgenden dag heeft men terstond buitengewone couriers afgezonden naar de verschillende provincien, met last aan de overheden, om dadelyk de goederen der vernietigde kloosters in beslag te nemen en te zorgen dat niets van dezelve verduisterd werd.

Vervolgens heeft de vergadering zich bezig gehouden met de beraadslaging over het ontwerp van wet tegen de inbreuken op de constitutie en den heerschenden godsdienst van den staat. Van dit ontwerp zyn reeds 36 artikelen aangekomen. Dezelve houden onder andere in, dat de gene, welke eene zamenzwering tegen de constitutie smeedt, of welke eenen anderen dan den bestaanden Godsdienst zal pogen in te voeren, met den dood zal worden gestraft;—dat zoo dra een lid der Cortes voor zich of voor anderen vraagt, of voor zich zelven aanneemt, eenig pensioen, ambt of eereteeken, hy het vertrouwen der natie onwaardig zal zyn, en als zoodanig dadelyk uit de vergadering zal worden gesloten. Een minister, welke den koning aanraadt, het gezag, 't welk de Cortes uitsluitend toekomt, uit te oefenen, zal zyn post verliezen en voor 8 jaren in eene vesting worden opgesloten.

Den 31sten Oct.—Dezer dagen is een gewigtig rapport in het licht verschenen van de commissie van financien der Cortes, betreffende de Spaansche nationale schuld. Hetzelve behelst verscheidene byzonderheden omtrent het beheer der geldmiddelen en de wyze, waarop de interessen moeten worden betaald en het kapitaal afgelost. Uit dit rapport blykt, dat de gevestigde renten, zoo voor lyfrenten, als voor nationale en vreemde geldligtingen, jaarlyks eene som vorderen van 225 millioenen realen (omstreeks 29 millioenen guldens) en dat de vlottende schuld, of de achterstand, waarvan geene intressen worden betaald, de ontzaggelyke som bedraagt van 7,405 millioenen realen (omtrent 920 millioenen guldens). Dit rapport dient voornamelyk om te betoogen, dat, byaldien de koning en de Cortes getrouw wilden blyven aan het beginsel, om eenmaal aangegane verbindtenissen eerlyk natekomen, hun geen ander middel overbleef, dan zich te bedienen van de zeer aanmerkelyke goederen, welke aan de Jesuiten, de Inquisitie en de vernietigde kloosters behoorden, en inmiddels op eene billyke en behoorlyke wyze te voorzien in het onderhoud der geestelyken, welke van het vruchtgebruik dier goederen worden ontzet. Byna alle de Spaansche kloosters zyn in den maatregel begrepen; de vier zoogenaamde bedelende klooster orden, kapucynen en andere, worden alleen behouden.

Binnen acht dagen moet de vergadering der Cortes gesloten worden.

Berlyn, 2den Nov.—De Pruissische Staatszeitung, melding makende van het nieuw kanaal, 't welk thans in Noord Holland wordt aangelegd, ten einde aan de groote schepen, uit de Noordzee komende, eenen veiligen overtogt van het Nieuwe Diep naar Amsterdam te verzekeren, laat op dit berigt volgen: "Holland was sedert langen tyd de leerschool van de waterstaat-kunde en kan van deze werken de volmaakste, van den ouden en nieuwen tdy, aanwyzen; maar het groot kanaal van Noord-Holland moet alles, wat men in dat vak heeft gezien, te boven gaan."

Men meldt uit Darmstadt, dat Z. D. H. de groot hertog de nieuwe constitutie, zoodanig als dezelve op het verlangen van een gedeelte der afgevaardigden is gewyzigd, heeft geteekend.

Amsterdam, 3den Nov.—Volgens berigten uit Batavia tot den 15den July ll., waren de troepen, bestemd voor de expeditie van Palembang niet gezeild; men verzekerde, dat genoemde expeditie nog eenigen tyd was uitgesteld. Te Macassar was het omstreeks de helft van de maand Juny nog alles rustig. Men twyfelde of de sultan van Boni wel eenige vyandelykheid tegen het Nederlandsch gouvernement in den zin had. In 't begin van July lagen ter reede van Batavia Z. M. Tromp, de fregatten Wilhelmina en Van der Werf, de korvetten Ajax, Zwaluw en Anna Paulowna.— Voor Sourabaya lagen de korvetten Eclips en Eendragt. Z. M. korvet Galathea is by Banka op een klip gestrand, de equipagie is te Batavia aangebragt. De brik Irene was op reize naar Malacca.

Den 11den Juny is de Goening Api, of brandende berg van Banda, op eene ontzettende wyze begonnen vuur te braken. Het eiland is bedekt met asch en uitgeworpen steenen. De aschregen heeft zich ook tot de naburige eilanden uitgestrekt. Men vreesde voor veel schade aan de noten perken.

De Chineesche regering heeft den invoer van opium verboden. Zy heeft ook Pere Amiot, den eenigen Franschen zendeling, welke zich nog in Pekin bevond, last gegeven China te ruimen. Te Canton was een hoog bejaard Fransch priester, welke zich een geruimen tyd betektelyk in China had opgehouden, ontdekt en geworgd.

Hamburg, 7den Nov.—Den 4den dezer is Z. M. de koning van Pruissen uit Berlyn naar Troppau vertrokken. Z. M. wordt tegen het einde van November in eerstgenoemde stad terug gewacht. Men meldt uit Petersburg, dat ook Z. M. de keizer van Rusland omtrent dien tyd aldaar te wachten zoude zyn.

Den 23sten zyn te Troppau tusschen de wederzydsche ministers de voorloopige conferentien begonnen, en den 21sten zal de eerste formeele conferentie plaats hebben.

De staatsministers, welke zich in genoemde stad bevinden, zyn vorst Metternich, met de hofraden von Genz, von Wacken en Mercy, van den kant van Oostenryk. De staatsministers, Graven Nesselrode en Capo d'Istria, benevens de hofraden Matusewitz en Wilie. van de zyde van Rusland. De staatsministers Vorst Hardenberg en Graaf Bernstorff, met de geheimraden Schoell en Schaumann voor Pruissen. Behalve deze staatsmannen zyn derwaarts gekomen de Fransche gezanten te Weenen en Petersburg, graven Caramen en de la Feronaye en de Engelsche gezant te Weenen, lord Stewart; benevens sommige van de Oostenryksche, Russische en Pruissische gezanten aan de hoven van Weenen, Peser-burg en Berlyn. Het schynt nog onzeker, of prins Ruffo op het congres te wachten is. Over het geheel houdt men het daar voor, dat er gewigtige aangelegenheden behandeld zullen worden, ook andere als die, welke alleen betrekking hebben tot het gebeurde in Napels. Men meent verder dat het congres langer zal duren, dan men in den beginne dacht, en dat het verhandelde niet zeer spoedig openbaar zal worden gemaakt.

Den 10den Nov.—Brieven uit Petersburg melden, dat de ligting van rekruten, onlangs door Z. M. den keizer bevolen, meer manschappen zal opleveren, dan men hier te lande berekende. Volgens de jongste lysten zullen by deze ligting 145000 man worden opgeroepen, waarby niet gerekend zyn de rekruten, welke nog wegens vroegere ligtingen moesten opkomen, en welke, volgens een bevelschrift van den dirigerenden sensat, zich onmiddelyk moeten aangeven, weshalve deze ligting de aanmerkelykste zal zyn, die tot nog toe in vredestyd heeft plaats gehad.

Men meldt uit Beryn, dat Z. M. de koning van Pruissen niet voor den 7den November in Trodpau wordt gewacht. H. M. de keizerin van Oostenryk zoude den 5den aldaar aankomen, doch tot de komst van den koning van Pruissen een gestreng incognito in acht nemen. Naar men verneemt, hebben de gezamelyke ministers den 29sten eene tweede conferentie gehouden.

Four men, who it seems by their declaration, had been condemned to be shot in the island of Margarita, for having attempted to pass over from the Patriot to the Spanish army, found means to break out of prison there a few days ago, and left that island in an open boat, which they took possession of on the beach. In their progress to leeward they ran the boat ashore on the Aves, and from her mast and benches they constructed a raft, with which they put to sea, with what effects they possessed, but no sooner had they left the Aves than the raft upset and they lost their all, but fortunately regained the shore. They then, by great exertions, hauled their boat over a reef and launched her, and again put to sea, and on the following day landed on the southeast point of Bonaire, from whence they proceeded to the fort, and were yesterday sent hither in the schooner Dorothea. The boat in which they left Margarita was also towed down by the Dorothea, and the persons them selves, from their appearance, seem to be in distress.

St. Thomas papers to the 5th inst. reached us by the sloop Mercury, but they contain no latter intelligence from Europe than we published in our last. Private letters, however, by the same conveyance fully corroborate the account of the Queen of England having triumphed over all opposition. The following is an extract of one of them, dated St. Thomas 6th instant:—

"A vessel arrived here yesterday from Liverpool, but she had a long passage, and brought no letters or news, except that the Bill against the Queen was thrown out upon the second reading; ministers had a majority of between 20 and 30, for passing the Bill, but they did not think it prudent to carry it farther, as the opposition was so great; the third reading was, therefore, postponed to that day six months, which is a genteel way of getting rid of it altogether."

LONDON, October 11.

THE QUEEN'S DEFENCE.

(*From Bell's Messenger.*)

The evidence of lady Charlotte Lindsay is to be opposed, as we have before asserted, to the collective evidence of the Italian witnesses—that the queen and Bergami lived in a state of the most disgusting familiarity, and to a degree totally unwarranted even by the habits and manners of Italy. Her ladyship, on this head, deposes, that up the period of her quitting her majesty, she saw nothing of this kind. That it is, indeed, within the habits of Italians to be familiar with their domestics, to a degree which would be deemed inconsistent with English manners. That she saw nothing in the conduct of her majesty exceeding this degree. That unpleasant reports, which she did not believe, but which still affected her own reputation and quiet, had reached her (Lady Charlotte Lindsay) with respect to the queen, in Italy, and that, in consequence, she resigned; but that she herself saw nothing beyond the usual latitude of foreign manners, and that more relaxed absence of ceremony and distance, which the necessities, inconveniences, and urgencies of travelling, occasion.

This is the substance, and we think most fairly stated, of the deposition of lady C Lindsay, and it certainly goes to negative that portion of the Italian evidence which alleges a general and disgusting intimacy in the daily intercourse of life between the mistress and servant. It almost clears her majesty of any alledged gross familiarity in this early part of her intercourse with Bergami, and upon the *occasions* to which lady C. Lindsay is speaking. It is fair, however, to add, that as respects the prosecution, it does not decidedly contradict this part of the Italian evidence. as they *may* not depose to the same time and circumstances Her majesty might assume one conduct before her ladies, and another before the domestics, of whom she was less in awe. This at least would be the observation of a Judge in commenting upon this evidence in his summary. The same judge would, however, add, that this deposition was still to be taken into consideration as establishing that kind of general conduct, at that period, which ought to be carried to her majesty's credit in weighing the depositions against her at nearly the *same* period. If it appear that the English lady and the Italian witnesses depose to the same period, and to the same circumstances, there can be no doubt but that they are contradictory, and that the Italian evidence is false. But if they depose to different times, and to different circumstances, both may be true,—one as speaking of one time, and one of another,—one as speaking of her majesty's conduct before her ladies, the other before her domestics, and in the absence of her higher ladies. This deposition, in short, is evidence of character,—not directly contradicting the deposition of the former witnesses, but forming a circumstance which, in any doubt, is to be thrown into her majesty's scale.

The next evidence is that of lord Llandaff, who was at Naples at the same time with the queen, and at the period in which her adulterous connection with Bergami is stated to have commenced. His evidence is to the same effect, and of the same character, as that of lady C. Lindsay. He saw nothing (*at that period,*) improper in the conduct of the queen. He and his lady were in the daily habit of visiting the queen. There was nothing indecorous, with reference to foreign manners, in her majesty's being waited upon by Bergami in her bedchamber. It was the common practice in the intercourse of daily life in Naples. He himself, his brother, &c., had visited Italian ladies of fashion and character in the same manner, in their bed-chambers, and the ladies in bed. Bergami was at that period with the queen, but his lordship saw nothing that struck him as even remarkable. This is likewise (a judge would state in his summary), evidence of general character; and, therefore, does not *decidedly* contradict any part of the evidence, though it is entitled to its own weight.—Taken in connection with that of the preceding witness, it certainly explains many of the circumstances of intimacy and intercourse which are deposed to by the former witnesses; and which, without this explanation, would of themselves be circumstances of strong presumption against her majesty. The proper effect, and the proper use of this evidence, is, that the jury should bear it in their minds whenever any of these circumstances are alledged, and should then consider whether what is therein deposed belongs to these foreign usages of people of character, and as such, does not amount in itself to any argument of guilt; or whether it exceeds these habits, and therefore justifies such a presumption. It is not (the same judge would continue), a contradiction of any fact alleged by the former witnesses; but it is an explanation into an innocent tendency of certain facts, which, without this explanation, would be, undoubtedly, strong presumptive evidence of guilt; but, when taken with this explanation, cease to constitute such presumption.

The next evidence is that of the hon. Keppel Craven, another English gentleman in the suite of her majesty, and whose evidence certainly comes much more directly to some of the material points of the accusation. He depones in substance, that he was with the queen at Naples, at the period alleged to be that of her first adulterous connexion with Bergami:—That he saw nothing of any improper familiarity—That Bergami had much of the manners of a gentleman—That he advised her majesty to remove William Austin from her bed chamber. In answer to a question by a peer, he added, that this advice did proceed from himself at the suggestion of her majesty.—He proceeded to depose, that her majesty's dress at Naples (in the masqued scene) was not indecent—that it did not strike him as so, and must have struck him if really so—That the masque might have been worn over the former dress—That on one occasion he saw Bergami walking on the terrace with the queen—That he believes there were others in the garden; and that (though he mentioned it to the queen because he knew there were spies upon her conduct) he himself saw nothing improper in it.

This evidence is chiefly important on two points; the first, as to the part of his having recommended the removal of William Austin; and the second, that of the contradiction of the witnesses, or rather a different statement with respect to the masque scene. As respects William Austin, the attorney general mentioned it as one of the circumstances presumptive of the guilt of the queen at Naples, that Wm. Austin, the former constant sharer of the queen's chamber, was removed on the night of the masque scene. To this, this witness deposes, that he himself advised this removal in Germany, and that it was carried into effect in Italy. This part of the evidence is therefore an answer to that allegation, and does it away so far as it before went in presumption of a guilty purpose. The witness Majocchi deposed to the indecency of the masque dress—madame Dumont said it was ugly. This witness saw no indecency in it. This is not indeed a direct contradiction of a determinate fact between Majocchi and Mr. Craven; indecency of dress being one of those things or circumstances about which two spectators might differ in opinion;—but it is certainly the opinion of a better and more unexceptionable witness than Majocchi, and therefore this deposition must be taken as establishing two conclusions: the first, that the masque dress was not indecent,—and the second that there is much malice and exaggeration in Majocchi's testimony. The result of these three depositions certainly much weaken the first important fact in proof,—the commencement of the adulterous connection at Naples, and after the masqued opera. They do not decidedly oppose contradictory evidence; but they explain away the fact of the removal of William Austin to make way for the introduction of Bergami,—the undressing of the queen by Bergami, to invest her in the masque, and the alleged indecency of the masque. If the deposition of Mr. Craven be believed, these facts are removed, and the alleged adultery, in this instance, instead of being corroborated by any facts of this kind, is certainly much weakened by the explanation of these circumstances, which were alleged in proof of it.

(*From the Times.*)

The situation of the queen of England is as happy a one as her destitute. her widowed, and childless situation will allow; and we find that throughout the empire the most splendid preparations are making for the celebration of her victory. What a singular issue of this singular procedure, that the whole of the charges against her is now reduced to one meaningless, solitary circumstance—proved by her own witness, and broadly stated by her own counsel at the outset of the business;—that when all the cabins were occupied in the return from Palestine; and the stench below proceeding from the cattle taken on board had become intolerable, her majesty came upon deck, and slept in her clothes under the same awning with Bergami—that awning formed into a tent 25 feet long, of single canvass, the passage to it from below remaining constantly open! So that the whole of this investigation has ended in nothing—has terminated in perfect nothingness; it has led to no one fact but that which was allowed and stated at the beginning. And what has become of all the money that was employed to get men and women to swear to other facts? It is lost—wasted—thrown away.

What a most fortunate question too!——"Would you "have *chosen* your wife to have slept in such a situation?" Is there an English heart—is there even a human heart—that does not instantly respond, "I would not have suffered my wife to have slept in such a situation, where, amidst the fears, the dangers, the accidents of the ocean, she must look to a stranger and an alien for support and aid?" Suppose a sudden squall had sprung up by night, as is usual in the Mediterranean, and had begun to tear down and drive the tent overboard, and the seamen had all of necessity flown to their quarters; who was to look to, and hold, and stay the queen? "Aye, but her majesty and Bergami were in that situation that they might have committed adultery." Monstrous!——Well and suppose they were. We answer—or rather common sense answers for us—that not only under the tent, and not only with Bergami, but with every other man in her suite, her majesty must have been a million times in situations in which she might have been guilty of that criminal act: but where is the proof? where is the proof we ask? Bergami, or some one's coming upon deck with the queen was absolutely necessary: and where, we demand, was that individual to have slept, if not under the shelter of the tent? In the open air, exposed to the sea-dews of the Mediterranean? It is not thus that her majesty is sworn to have treated her servants. On the contrary, she is sworn so have been kind and humane to them; studious of their comforts, when, poor creature! she had but few of her own; and attentive to them in their sicknesses while she had health and strength.

Haudeignara mali miseris succurere disco.

CAPE HAYTIAN.

Proclamation by Jean Pierre Boyer, President of Hayti.

CITIZENS!—In order that a revolution may contribute to operate to the advantage and prosperity of the state, the personal disinterestedness of those who have been the authors of it ought to appear in the course of their conduct, and that their love for the public peace and welfare is their only aim and guide of all their actions.

Henry Christophe, whose insatiable ambition knew no bounds, who delighted in giving the worst of examples, debased the Haytian nation, in demoralizing that portion of the people who groaned under his authority: it is known that the calculations of this extraordinary ferocious man were to inspire the idea that every means was good (however bad) to attain fortune and honors.

Citizens!—Haytians who have shed their blood for the purpose that they should cease to have masters, could not for any length of time endure a yoke so ignominious;—you all felt the necessity of shaking it off, and God has permitted that stupor into which you had been plunged, to dissipate; you have recovered your liberty and your rights, and you enjoy happiness and tranquillity, without fear, under the paternal government of the republic.

But can happiness exist without virtue, without morality? has the reign of the tyrant destroyed in your souls every sentiment of honor? What do I say! Have you forgot that you have been Haytians, that you have been Republicans? Did you wish to profit the moment the tyrant ceased to live to give yourselves up to pillage and disorder?...... No, without doubt: if in the first moments of his death, some, inebriated with the joy of the happy event, thought themselves at liberty to plunder his numerous palaces and seats, must have known that they were the defrauders of the property of the state; they ought to have known that what he left belonged to the public chests, where it ought to have been placed, for the purpose that a just government might have found the means of consolidating and giving what is due to all parties from the public funds; they ought also to have recollected that one of the most important conditions of the constitution is to respect property, which ought not to be violated, whether it belongs to the state, to officers or citizens, of which several, while occupied in bringing down tyranny had their horses and other property carried away.

Citizens!—I have promised to forget the past: I will keep my word: but I cannot, without falling far short of my duty, tolerate robbery and disorder. The diamonds, jewels and plate which belong to the state, as they were bought with its money; the horses of the field officers and other individuals must be restored; if not, the persons in whose possession these effects may be found, or those who may be known to have taken them, will be prosecuted according to the laws of the Republic, and punished according to the pains established by them.

To this effect, after the most mature consideration, it is ordered, that all persons having in their possession the plate, jewels and diamonds which were taken from the various houses which Christophe occupied, since the 8th of October last, must, at the expiration of 24 hours after the publication of the present proclamation, deliver them up to the public treasurer, and take a receipt for the same; also, in like manner, the detainers of horses must remit them to whom they belong, the proprieters of them are hereby authorised to make their claims before the competent authorities.

The commandants of Rounde and Quarters, the Judges of Peace and those of the Civil Tribunals, are hereby charged with the execution of the present order.

Given at the National Palace of Cape Haytian the 1st of Nov. 1820, the 17th of the Independence. BOYER.

By the president,

B. INGINAC, *Secretary General.*

From the Connecticut Mirror.

President Boyer, who is now acting so conspicuous a part in the revolution of Hayti, was in the summer of 1800 a prisoner in this city, and is well known to many of our inhabitants. He was one of a large number of French mulattoes, captured by the United States ship Trumbull, capt. Jewett and sent into this state, where they remained prisoners of war for several months.

Discovery ships.—Considerable apprehensions have been entertained by many persons for the safety of the vessels which sailed last year to the Arctic Seas, on account of the want of all information respecting them; but these fears have not existed with those acquainted with the subject. It is well known that the object, in the first instance, was to explore Lancaster Sound, which had been represented, by the commander of the former expedition, as entirely surrounded by land, and nearly blocked up with ice. The ships were seen and spoken to in July last year, being then on their passage to Lancaster Sound, and, as they have neither been seen nor heard of since, it is conjectured that they have made their way through the Sound into seas hitherto unexplored; for, had no passage existed through it, they must have returned to Davis's Straits, and there been seen by some of the whalers in the last season. This conjecture is strengthened by intelligence just received from Davis's Straits, by which it appears that in the present summer, captain Johnson, in the Cambrian, of Hull, sailed up the Lancaster Sound eighty miles; he found a large swell and the wind strong against him, the sea there being quite clear of ice, the sides of the Sound were about 20 miles apart at the highest point he reached; he could see 20 miles, or thereabouts, further up, and there was no appearance of land or any obstruction. Capt. Johnson seems to have no doubt that the discovery ships had passed through the Sound, but he heard nothing of them He left the Sound on the 23d of August, on which day he met capt. Bell, in the Friendship, of Hull, sailing up the Sound. The Friendship, as well as the Truelove, another whaler, had also proceeded to the northward in Davis's Straits, and have been in much higher latitudes than capt. Ross. According to the reckoning of the capt. of the Truelove, he had reached 80 degrees of north latitude. The whalers, which are now on their return, will of course bring much interesting information, but intelligence from the discovery ships can hardly yet be expected; should they have found a passage into the Pacific, letters cannot be received from them for some time.

6th January 1821.

FOR ST. JAGO DE CUBA.

The fast sailing sloop

L'ALISANDRE,

Capt. SEBELY.

Will sail on the 14th instant. For Freight or passage, apply to Mr. A. MATTEY, at Otrabanda.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c &c.

Allen den genen die deze zullen zien of te hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal op dit eiland, sommige der alhier bevindende gedeporteerden, zich aangematigd hebben private lessen in het onderwÿs der jeugd te geven, zonder dat zÿ daartoe van de competente autoriteit, van behoorlÿke papieren, welke tot het bekleeden der functien van onderwÿzer der jeugd vereischt worden, voorzien zÿn, te meer om dat zÿ niet voldoen aan de requisiten bÿ de Reglementen op het Schoolwezen voorgeschreven en dit tot merkelÿk nadeel van het Schoolwezen alhier is strekkende, zoo is het, dat hierbÿ aan zoodanige gedeporteerden ter kennis wordt gebragt, dat dezelve, van dato dezer, geinterdiceerd worden te fungeren als onderwÿzer der jeugd alhier en dat zÿ, wanneer het bevonden wordt tegen dit verbod te hebben gehandeld, waarop de Raad Fiscaal dezer eilanden, door ons zal worden aangezegd te letten, zich zelven de nadeelige gevolgen zullen hebben te wÿten.

Gedaan op Curaçao den 9den Januarÿ 1821, het achtste jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad dato utsupra.

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

1.—Dat, op nadere voordragt van den Gouverneur, de bÿ dezen Raad op den 19den December 1820 vastgestelde en den 27sten dier maand afgekondigde vermindering en afschaffing van sommige der belastingen ten behoeve van het Fonds tot vernietiging der bewÿzen van afgekeurde Johannissen, opgeschort zyn en blÿven tot dat hieromtrent anders zal zÿn bepaald.

2.—Dat de Gouverneur geinviteerd en gemagtigd is, om over de zaken van het Fonds tot vernietiging der bewÿzen van afgekeurde Johannissen, buiten nadere concurrentie van dezen Raad, zoodanig te handelen als hÿ Gouverneur, tot welzÿn der kolonie, best raadzaam zal oordeelen en bevinden te behooren; waarna slechst kennisgeving aan dezen Raad zal behoeven te worden gedaan.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 3den Januarÿ 1821, het achtste jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad den 4den der gemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is: om de Haven-en Placaat-gelden op vreemde vaartuigen, boven de tien tonnen, zoo als dezelve op het voormalig reglement ter bepaling der legessen &c. op den 13den Maart 1816 gearresteerd, zÿn gesteld; namelÿk: voor raa-vaartuigen, anders gezegd drie-mast schepen of brikken, ieder Ps. 10 en voor goletten of barken, of andere vaartuigen - - - - - - „ 4 doch welke op het heden gearresteerde reglement van emolumenten en legessen niet konden worden gebragt, uit hoofde dat die gelden gene legessen maar wel belasting ten behoeve der Koloniale Kas zÿn; te continueren, zoo als geschiedt bÿ deze.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 19den December 1820, het achtste jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 30sten der gemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 10den January 1821.

ADVERTENTIE.

NADEMAAL het, aan het College van de Wees Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer alhier, gebleken is: dat, het bedrag der verschuldigde Interessen met ultimo December 1820, van de gevestigde Hypotheeken, ten faveure van het College voornoemd, eene zeer groote en aanzienlyke som uitmaakt.

Overwegende, dat de voldoening van dezelve, de Weeskamer *niet alleen*, grootlyks, in staat zoude stellen, de Interessen van Kapitalen, welke geadmitteerd worden, by aanhoudendheid behoorlyk op zynen tyd te voldoen; maar ja zelfs, en voornamelyk, verscheidene vervallene kapitalen of eene gedeelte daarvan, aftereekenen.

Zoo is goedgevonden en besloten, dat eene volle afdoening der bovenstaande verschuldigde Intressen, voor of met den 15den February aanstaandè, zal moeten plaats hebben en geschieden.

Terwyl by gebreke van dien, op den eerste Maart daaropvolgende, den weg van rechten, teegens alle en een ieder die daarin nalatig mogten blyven, zal worden ingeslagen; alvoorens beginnende, met die geenen, (zonder aanzien van perzonen) welke meest aan Interessen verschuldigd zyn.

Het College voornoemd,

I. J. ELSEVIER, vt.

Ter ordonnantie van hetzelve,

C. SPENCER, Sec.

Den 7den December 1820.

TE KOOP.

EEN goede Forte Piano met 4 Pedalen en 5½ Octaven, door de Gebroeders Erhardt, te Parys, men vervoege zich by Den Heer Jacob Machoro.

For Sale at the Printing-Office.

Elegant Embossed Cards, English Playing ditto—Black Writting Ink, in stone bottles—Blank Bills of Exchange, ditto of Lading, in Dutch, English, French and Spanish—ditto Prices Current in Dutch and English—and Tariffs of Import and Export Duties.